

NIEUWSBRIEF

STICHTING PIKULAN

Stichting Pikulan wil geïnspireerd en in gehoorzaamheid aan de Bijbel en in een goed overleg met betrokkenen daadwerkelijk mee ijveren voor het instandhouden en zo mogelijk uitbreiden van een negental adoptie- en donatie-projecten in Indonesië.

Mei 2020

Van de voorzitter

Deze nieuwsbrief verschijnt op een moment dat de wereld in de greep is van het corona virus. Iets wat niemand van ons ooit heeft meegemaakt. We moeten zoveel mogelijk thuis blijven. Als het kan thuiswerken, niet bij elkaar op bezoek, verzorgingshuizen zijn gesloten voor bezoek, geen kerkdiensten. En dan valt het in Friesland tot op heden mee met het aantal besmettingen indien we dat met het zuiden en westen vergelijken.

Als we het vergelijken met onze broeders en zusters in Indonesië, dan kunnen we alleen maar stil worden. Hier hebben we een uitstekende gezondheidszorg voor iedereen. Wij worden van alle kanten geholpen, maar als we de grote steden in Indonesië bekijken, daar is van alles erg weinig of niets. We hopen en bidden dat alle mensen die door het virus worden getroffen de kracht en de sterkte hebben om dit te overwinnen. Een ieder die er in Indonesië of in Nederland mee te maken heeft of krijgt wens ik heel veel sterkte toe en Gods nabijheid. Wij zijn allen in zijn hand.

Er was voor dit najaar in september/oktober weer een Pikulan promotie reis gepland. Deze gaat helaas niet door. De reden is omdat er te weinig belangstelling is. Als we nu zien hoe de reiswereld er bij staat, dan was het waarschijnlijk ook niet doorgeslagen. We hebben besloten om volgend jaar met twee of drie

bestuursleden naar Indonesië te gaan. Dan zullen alle projectmanagers bijeen geroepen worden voor een meeting van enkele dagen. Natuurlijk houden we de mogelijkheid voor een volgende Pikulan promotie reis open voor over 2 jaar. Misschien kunnen we dan met een andere opzet komen, bijv. wat korter. De laatste reizen duurden ruim 4 weken. Dit was ook een bezwaar van veel mensen. U hoort of leest hier wel over in een van de volgende nieuwsbrieven. Suggesties zijn altijd welkom!

In ons project Tanjung Priok in Jakarta is het rustig. De kinderen en ouders die door Pikulan worden geholpen zijn dankbaar voor de steun. Ze krijgen elke maand het toegezegde bedrag. Er is inmiddels een eigen bestuur gevormd. Tot nu toe heeft het bestuur van Cilincing deze taak vervuld en daar zijn we heel dankbaar voor.

Secretariaat:

Nico en Antje Smits
Stal 221, 9205 AL Drachten
W. www.pikulan.nl
T. 0512 - 840 258
E. secretariaat@pikulan.nl

Adoptiegelden:

NL 43 INGB 0006 2734 00
t.n.v. Stichting Pikulan,
Surhuisterveen

Giften en donaties:

NL 75 INGB 0009 1000 83
t.n.v. Stichting Pikulan
Surhuisterveen

Voor het project Usaha Mulia is een nieuwe promotor gekomen nl. Hinke de Vries. Zij maakt al ruim 20 jaar deel uit van het bestuur en was in het verleden ook al eens promotor van dit project. Sipke Scheepsma, die het sinds eind 2010 heeft geprobeerd, bleek toch over te weinig tijd te beschikken. We zijn blij dat Hinke de draad oppakt en wensen haar veel succes.

Vaak is het zoeken naar wat we kunnen en mogen betekenen in Indonesië. Maar wat zijn we de afgelopen jaren rijk gezegend met de geweldige omzet van de kringloopwinkel! Dat heeft er voor gezorgd dat er enige reserve is en dat we (ondanks de sluiting van de winkel nu al 8 weken bij het schrijven van dit artikel) kunnen helpen. Rond de jaarwisseling en de kerstdagen ontvingen we nog diverse giften van mensen en kerken en stichtingen. Alle gevers namens onze vrienden in Indonesië: TERIMAH KASHI BANYAK.

Ik hoop en ik bid dat we gezond mogen blijven en dat we samen verder mogen werken om onze naaste in Indonesië te helpen. Ik wens een ieder een mooie en gezegende zomer toe.

Bouke Baron

Het wel en wee van de kringloopwinkel

Twee woordjes, elk van maar drie letters, wel en wee. Vaak worden deze twee woordjes gebruikt, maar we hebben nooit kunnen bevroeden dat ze, door het coronavirus, zo dicht bij elkaar kunnen liggen en zoveel impact hebben op onze samenleving. Ook wij als kringloopwinkel voelen de invloed van het virus.

De eerste maand van dit jaar hadden we het behoorlijk druk. Er werden veel goederen ingebracht, maar ook veel goederen verkocht, met als gevolg een iets hogere omzet dan het jaar daarvoor om deze tijd. En ook februari liet zich van zijn beste kant zien, ook weer een hogere omzet. Stiekem rekenden we ons al rijk. Wat veel goede dingen kunnen wij daarvan niet doen bij de talloze ondersteuningsprojecten in Indonesië.

En toen kwam maart. De berichten vanuit Wuhan in China waren alarmerend, maar och een ver van ons bed situatie. Zal allemaal wel meevallen. Nee dus, het virus verspreidde zich razendsnel over Europa en bereikte ook Nederland. We hebben vrijdag 13 maart besloten om de winkel voorlopig te sluiten. Niet omdat wij er van overheidswege toe gedwongen werden, we hadden gewoon open mogen blijven. Nee, onze drijfveer was de bezorgdheid over het welzijn van onze vrijwilligers en onze klanten. Veel van ons behoren tot de risicogroep, gewoon omdat we niet meer tot de jongsten behoren en soms ook nog onderliggende gezondheidsklachten hebben. De angst bij enkele vrijwilligers was zo groot dat zij het niet meer aandurfd en hun werk in de winkel te doen, bovendien ook niet passend vonden bij de door de regering opgelegde intellectuele lockdown.

Inmiddels zijn we twee maanden verder. Door allerlei maatregelen is de gevreesde piek bij

IC opnames afgezwakt en zoals het er nu naar uitziet redelijk onder controle. Diverse grote bedrijven openen weer hun deuren voor het winkelend publiek. Wij willen ook graag open, voorlopig hebben wij 18 mei als openingsdatum gepland. In de tussentijd zijn een aantal vrijwilligers druk bezig met bouwen van een nieuwe toiletunit, bestaande uit twee toiletten en een gezamenlijk halletje met wastafel. Nu het breekwerk redelijk voorbij is komt het stofvrij maken van de winkel. De showtafels krijgen nieuwe kleden zodat de spullen die er op staan nog mooier uitkomen. Ja we willen graag open, maar niet ten koste van onze vrijwilligers en niet ten koste van onze klanten. Daarom hebben we enkele veiligheidsmaatregelen moeten nemen.

Vooralsnog is de winkel alleen 's middags open voor het winkelend publiek, toegang alleen via de voorzijde aan De Dellen. Iedere klant is verplicht te winkelen met een winkelwagentje of een mandje, als deze op zijn buiten wachten tot er weer eentje ingeleverd wordt. In de winkel éénrichtingsverkeer. Dit wordt aangegeven met pijlen. Koffieverstrekking aan klanten is i.v.m. de anderhalve meter afstand onmogelijk. Inbreng van goederen alleen in de morgenuren, via de achterzijde van de winkel. Ondanks alle beperkingen hopen wij toch nog die gezellige winkel te zijn en te blijven zoals voorheen.

Arie Botter, voorzitter kringloopwinkel

Wie wil mij sponsoren?

Irene is 11 jaar oud en woont met haar vader, moeder en 3 zussen in het leproddorp Batulelling. Haar ouders verbouwen groente en dat verkopen ze op de markt, maar hun inkomen is niet voldoende om voor 4 dochters het schoolgeld te betalen. Hier is dringend hulp nodig.

Voor het jongentje **Rafaël** (december 7 jaar) uit het project Batu, zoeken wij ondersteuning. Hij en zijn zusje worden door de grootouders opgevoed, want zijn ouders zijn gescheiden en bijna niet meer in beeld. Opa heeft een slechte gezondheid en heeft geen werk. Hij probeert iedere dag wat eten op tafel te krijgen door het geven van massage. Maar volgens de papieren lukt dat ook niet iedere dag. Dus wie zou dit kleine manneke willen helpen?

Novel uit het project Baturetno woont met zijn ouders bij grootmoeder in. Vader is boerenhulp met een erg onzeker inkomen. Zij hebben hierdoor geen eigen woning. De woning is erg karig gemeubileerd en lekt op vele plaatsen. Helpt u deze familie?

Project Semarang

Een van onze oudere projecten is dat van Semarang waar dr. Darmyanti de scepter zwaait. Hieronder vertelt zij iets over haar historie met Pikulan.

De relatie van Pikulan met Yayasan Taman Sejahtera (YTS) Semarang in centraal Java. Lang geleden kwamen twee Nederlandse mannen naar de kliniek waar ik als dokter werkzaam ben. Dit was in 1998. De ene was Arie v.d. Vliet, hij was de fotograaf. De andere man was Jaap v.d. Meer. Zij representeerden Wilde Ganzen om te checken of de donatie van Wilde Ganzen voor de renovatie van de kliniek incl. de aankoop van een huis achter de kliniek goed was besteed.

Destijds was de contactpersoon dr. Oei Kim Hien, mijn baas in het Panti Wiilasa zieken-

huis waar ik verantwoordelijk was voor de gezinsplanning. Toen ontving ik van Jaap v.d. Meer het programma voor adoptiekinderen. Later werd ik gevraagd om supervisor te zijn voor ibu Suyati, een project pionier van meneer Geert Folkers in Yogyakarta. De naam van Pikulan staat daar nog steeds op een huis.

De reden dat ik werd gevraagd was omdat ibu Suyati geen Engels sprak en rapporten voor Pikulan kon maken, dus verzorgde ik deze. In het jaar 1999 ontving ik een uitnodiging van het Pikulan bestuur om in Surhuisterveen over mijn werk in de 'community based' kliniek in Semarang te komen spreken. Dit gebeurde tijdens mijn stageperiode in het bejaardenhuis Bielandhof in Delft. Toen ontmoette ik meneer Geert Folkerts voor het eerst. Later werd ik door Jaap van der Meer een keer gevraagd als gids voor de Pikulan groep die Indonesië bezocht.

Volgens mij was dit in 2002, voordat meneer Hans Korda benoemd werd als gids. Tijdens de reis woonde de Pikulan groep een kerkdienst bij in de GKI Gondomono in Semarang. Sindsdien bestaat er een warme relatie tussen de kerk en Pikulan door veel hulp waaronder de bouw van 2 zondagsschoollokalen. De relatie tussen Pikulan en YTS duurde voort en steeds meer projecten werden toegevoegd

zoals het microkrediet, het melkproject voor ondervoede kinderen onder de 5 jaar, het ouderen project enz. In de tijd dat meneer en mevrouw Siebe en Feikje Vlasma promotor waren voor mijn project, werden er vele donaties geschonken zoals bijv. van Dunlop ten behoeve van de spoedhulp voor personen die leden door de overstroming in de stad Semarang. Ook kwamen er twee studenten voor stage in onze kliniek. We ontmoetten gasten als meneer Sjouke van der Meulen, Bert Jan Baron en Mandy Tromp.

De relatie is erg goed tussen Pikulan en YTS omdat wij dezelfde visie en missie hebben: de arme mensen helpen. Een groot voordeel is dat ik de Nederlandse taal spreek en begrijp. Misschien niet altijd perfect, maar voldoende. Tijdens het laatste bezoek van de Pikulan groep in 2018 ontvingen wij een sponsoring voor de renovatie van onze kliniek, waarvoor ik Pikulan erg dankbaar ben namens alle medewerkers en bezoekers.

Hartelijke groet, Darmayanti Saludung

Berichtgeving Pikulan informatie middag

Pikulan heeft in het najaar 2019 haar 35 jarig jubileum gehad. Nu was het de bedoeling om op zaterdag 18 april 2020 hier de nodige aandacht aan te schenken d.m.v. een informatie middag. Tijdens deze informatie zou een overzicht worden gegeven van de vele werkzaamheden die de Pikulan de afgelopen 35 heeft verricht. U begrijpt dat deze informatie geen doorgang heeft kunnen vinden door het Covid-19 virus.

Als nieuwe datum is vastgesteld zaterdag 17 oktober 2020. De aanvang is 15.00 uur en de presentatie zal tot ongeveer 17.30 uur duren. De toegang is gratis en er zal voor een natje en droogje worden gezorgd. Ook zal een rechtstreeks contact worden gelegd met één van de projecten in Indonesië. Kortom het belooft een hele bijzondere informatie middag te worden.

Te zijner tijd krijgt u nog een officiële uitnodiging. En natuurlijk zijn uw burens, vrienden en familie ook welkom. Zet u deze datum alvast in uw agenda?

Hulp voor gezinnen zonder inkomen

Wij ontkomen er in deze bijzonder tijd niet aan de consequenties van het Coronavirus die ook in onze projecten in Indonesië van toepassing zijn. Een paar maanden geleden ontving Pikulan een erfenis van een Pikulan vriendin. Dit bedrag hebben we 'geparkeerd' totdat bleek dat we hulp moeten bieden aan al die mensen in onze projecten die dankzij de maatregelen van het Coronavirus werk hebben verloren en dus geen inkomen hebben.

Alle projectmanagers hebben een voorstel gemaakt om direct hulp te kunnen verlenen. Als er sprake is van ernstige werkloosheid, wordt er een voedselpakket of geld geschonken voor voor- eerst 2 maanden. Als dit geen leiding is... Wij zijn dankbaar dat we hier hulp kunnen bieden.

Scholen in Indonesië

In deze projecten helpen wij voornamelijk het schoolgeld bij elkaar te brengen. In Indonesië zien de scholen er iets anders uit dan in Nederland. Zie het complete schema hieronder. Bij Pikulan hebben we meestal met de onderstaande scholen te maken.

SD = basisschool (vanaf 7 jaar)

SMP = onderbouw van de middelbare school (13 t/m 15 jaar)

SMA (algemeen theoretisch) en

SMK (beroepsgericht) = voortgezet onderwijs (vanaf 16 jaar).

Via St. Kasihi ondersteunen we een groot aantal kinderen met een aanvulling op schoolgeld voor bovenstaande scholen. Over 2 scholen willen we iets vertellen.

SMK Tirtimoyo

Totaal aantal leerlingen, 140. Daarvan worden 41 gesponsord. Slechts 4 ouders kunnen het schoolgeld zelf volledig betalen. Ongeveer 90% van de leerlingen is Moslim. De integra-

tie is bijzonder goed te noemen. Kerstfeest was daar een zeer goed voorbeeld van. Na de schoolopleiding gaat 5% door naar de universiteit en alle andere leerlingen vinden direct een baan door het goede netwerk van de school. Van de 25% van de kerstgift van Pikulan heeft men nieuwe schoenen aangeschaft voor de gesponsorde kinderen.

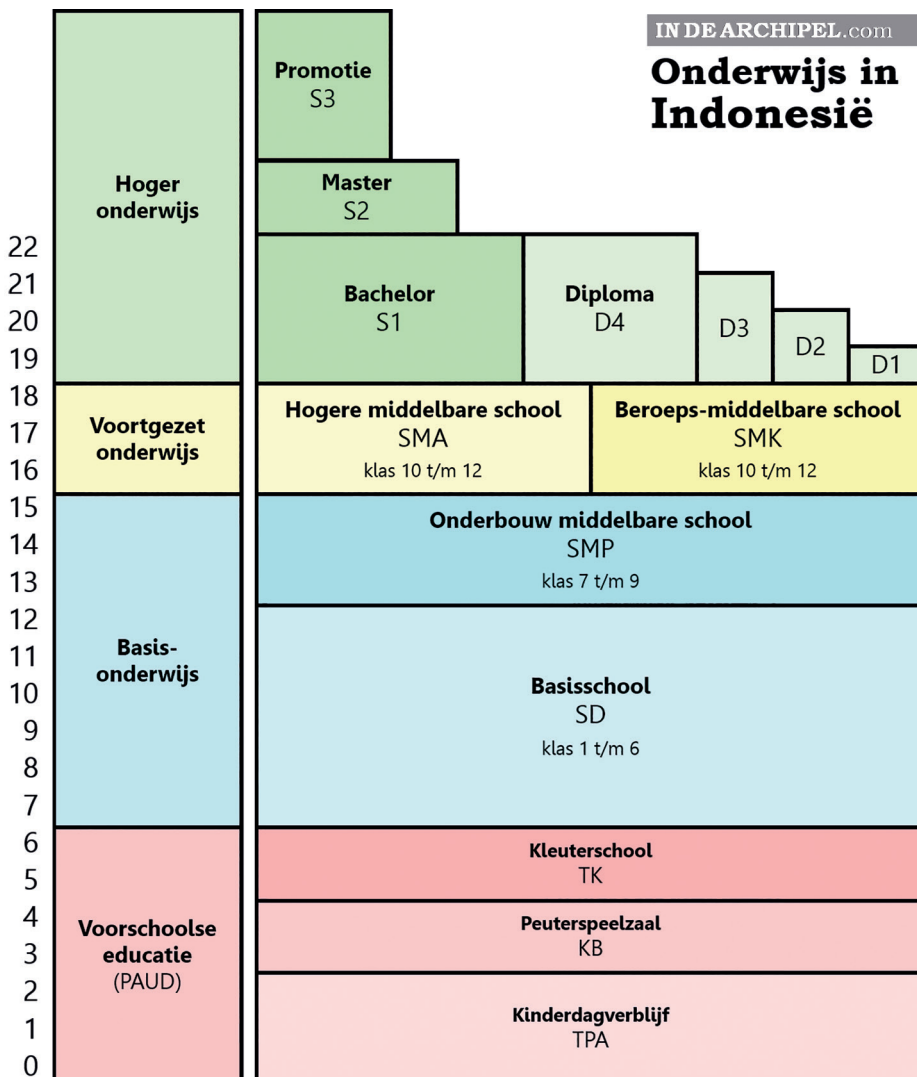
Er is een aantal totaal alleenstaande achtergelaten jongeren die op de leeftijd van 15 jaar reeds een bijbaantje moet vinden om hun eten bij elkaar te werken. Uiteraard trieste omstandigheden voor deze groep, die daarvoor extra aandacht moet hebben.

We willen hen graag eens per dag een goede en gezonde maaltijd geven. We bedachten dat ze met een lege maag niet goed kunnen studeren. Daarom zal er worden samen gewerkt met de schoolkantine om hen elke schooldag een gezonde maaltijd te geven. Ismi (onze contactpersoon), maakt daarom een voorstel voor het verstrekken van maal-

IN DE ARCHIPEL.com

Onderwijs in Indonesië

tijden aan deze dakloze kinderen dat Pikulan graag wil accepteren.

SMP PL Gantiwarno

Eind vorig jaar heeft Pikulan deze school 4 fietsen verstrekt. De fietsen zijn erg handig voor de kinderen die in het afgelegen gebied wonen. Eerst moesten ze, voordat ze de fiets leenden, een overeenkomst met de school tekenen. Daarin staat o.a. dat ze de fiets mogen lenen en dat ze de periode waarin ze deze gebruiken, geen huur hoeven te betalen en dat ze zorgvuldig de fiets moeten behandelen. De schoolleiding merkt al de voordelen van deze fietsen. Voor de school: de kinderen zijn ijveriger en enthousiaster om naar school te gaan. Voor het gezin en de kinderen: ze kunnen nu zelf naar school gaan en zijn niet afhankelijk van iemand anders. Volgens de rector zorgen de kinderen goed voor de fietsen zodat de fietsen in goede staat blijven.

Maria Bumbungan, projectmanager Batulelling, vertelt

In 1985 kwamen twee personen op vakantie naar Sulawesi en logeerden in het Toraja hotel. Daar ontmoetten zij ibu Rantesalu. Zij kwamen met elkaar in gesprek over Pikulan die arme kinderen hielp en over het lepradorp Batulelling. De twee bezoekers lieten weten dat Pikulan alleen op Java projecten had vanuit de geschiedenis van de veteranen.

God is goed!

Twee maanden daarna ontving ibu Rantesalu een brief dat Pikulan toch ook het lepradorp wilde helpen. Gestart werd met de adoptie van een jongen en een meisje: Yusuf en Batan. Daarop stuurde Pikulan meer formulieren zodat meer kinderen konden worden geadopteerd. Vervolgens werd een waterpomp aangelegd. Door de pijpleiding die daarop volgde, konden meer dan 50 huisjes worden voorzien van schoon water.

Eerst beschikte het dorp niet over een dominee. Wanneer deze nodig was, moest men naar de stad Rantepao. Toen kwam er een dominee met lepra in het dorp wonen. Hij kreeg het huisje "Fryske Peallen". (De naam verwijst naar de sponsor). Later kwamen er meer gesponsorde huisjes, zoals Geert Folkerts en Burgum. Wanneer mensen problemen hadden, konden ze altijd een

beroep doen op ibu Rantesalu. Gedurende de jaren daarna kwamen er steeds meer verbeteringen in het dorp. De huisjes werden gerenoveerd, sommige kregen een nieuwe keuken, er kwam een gebouwtje voor het secretariaat Pikulan, nieuwe toiletgebouwen werden gebouwd enz. Mensen werden geholpen voor het maken van artikelen voor de toeristenmarkt. Men kreeg geld voor het

kopen van een varken of kippen. Zo kreeg men de gelegenheid om beter in eigen onderhoud te voorzien.

Al langer dan 10 jaar ontvangt Batulelling per half jaar een gift om rijst te kopen en te verdelen. Eerst kon men daarvoor voor de 49 families 500 kg rijst kopen, maar omdat de prijs is gestegen sinds enkele jaren is dat nu 250 kg. Zo helpt Pikulan al meer dan 35 jaar in vele zaken. Van mijn grootvader hoorde ik de verhalen over de problemen van het hebben van lepra. Men werd gediscrimineerd en was gedoemd tot armoede.

Dankzij ibu Rantesalu en Pikulan konden zij een beter leven krijgen. Tot nu toe werden meer dan 100 kinderen gesponsord. En met succes. Nu zijn er verplegers, bankbediendes, leerkrachten, zeelieden, winkelbediendes, dominees, kleermakers juristen enz., allemaal afkomstig uit ons dorp.

Oktober 2019 werd in een familie bijeenkomst van alle bewoners van het dorp Batulelling besloten om te gaan praten met de Toraja church omdat we ons nog steeds zorgen maakten over de verhuizing van het dorp die was aangekondigd. De meneer van Toraja church verzekerde ons dat we ons geen zorgen meer hoeven te maken.

Het gebouw dat Toraja church wilde plaatsen op de plek van het dorp heeft vermoedelijk meer ruimte nodig. Volgens hem is het alleen belangrijk om goed te zorgen voor onze families, onze kinderen en dat wij blijven bidden voor Gods zegen over ons leven.

"Please, write about our Hope: the Hope from us and please pray for us, Batulelling not move. This is our place. We are happy to stay here, all people here is our family. If Toraja Church want to come for make some building, they can come and live together with us. Gods bless for all friends of Pikulan".

Accepteer Gods plan

Via onze website heeft u al enkele berichten van STT Diakonos kunnen lezen. Er zijn rond de jaarwisseling gelukkig weer een aantal nieuwe studenten bijgekomen. Door sponsoring en giftgevers (donateurs en kerken) is het mogelijk gemaakt dat arme studenten van Sumba, Nias, Kupang, Papua, Kalimantan en de Molukken de reis naar Banyumas konden maken.

Sinds de opening van de campus in 2016 op de huidige locatie is het werk hier door God gezegend. Begonnen met simpele huisvesting staan er inmiddels goede leslokalen en studentenverblijven. Begin maart 2020 mocht er weer een nieuw vervolgproject gestart worden. De constructie van extra taluds en de bouw van een nieuwe keuken. De aanleg van het nieuwe talud is voor de helft gereed. Voor de keuken, eetzaal en opslagruimte is het grondwerk en de fundering klaar. Ook is er al een groot gedeelte van het ijzeren frame voor de constructie gereed. De voorzieningen op en rond de campus worden gaandeweg steeds beter. Met Gods zegen kunnen de studenten voor de start van het volgende schoolseizoen gebruik maken van de nieuwe keuken inclusief een ruimere eetzaal. Ook Diakonos heeft last van de Corona-maatregelen. Net als alle andere scholen zijn ook zij gesloten. De studenten moeten dus proberen via internet en zelfstudie nuttig bezig te blijven. Gelukkig hebben ze de activiteiten in de tuin en de bouw van de keuken. Een extra activiteit is het maken van mondkapjes. Ook gaan ze hout sprokkelen om te gebruiken als brandstof voor het koken. Gasflessen zijn moeilijker te kopen en ze zijn ook duurder geworden. Daarnaast zijn de prijzen van de voeding (rijst en andere zaken) ook gestegen.

Los van alle extra negatieve effecten van de corona-pandemie blijft hulp aan deze christelijke theologische school van groot belang. Zonder financiële hulp vanuit Nederland is het voor een groot deel van de studenten niet

eens mogelijk om de reis vanuit hun eiland naar Banyumas op Java en de studiekosten te betalen. Daarom iedere giftgever, via kerken of individueel, van harte bedankt namens al uw broers en zusters van STT Diakonos. In een oud bijbels dagboek getiteld "De dag met God" las ik het volgende: "Geloof en liefde behoren nog bij het heden – maar de hoop bij de toekomst. In ons Christenleven horen niet alleen geloof en liefde, maar ook de hoop thuis! (Efeze 1:18)" Blijf daarom ieder in Diakonos in Geloof steunen en blijf in Liefde voor hen bidden, zodat ook zij hoop blijven houden voor een gezonde en gezegende toekomst!

*Met een hartelijke groet,
Sjouke van der Meulen*

Anda is klaar

In het lepradorp woont Anda en Anda is klaar met zijn opleiding. Hij werkt nu bij een motorbike shop waar hij motorbikes repareert. Deze foto willen wij graag met u delen. De adoptie ouders vonden het erg leuk om te zien. Hoe fijn is het dat ze graag verder gaan met een nieuw jonger kind uit het lepradorp Batulelling.

Oproepen

- Wilt u ook anderen in uw omgeving vragen zich als financieel adoptie-ouder aan te melden? Met nog meer hulpouders kunnen we nóg meer kinderen helpen!
- Giften ontvangen we graag op NL75 INGB 0009 1000 83. Vermeld wel het project of naam en nummer van uw kind waarvoor de gift is bestemd en ook uw naam van de afzender zodat wij weten wie de gever is.
- Alle gulle gevers waarvan wij geen naam en adres weten: heel hartelijk dank!
- De adoptiegelden dienen overgemaakt te worden op banknummer NL43 INGB 0006 2734 00 t.n.v. Stichting Pikulan, Surhuisterveen.
- Vul a.u.b. duidelijk uw eigen banknummer, naam en adres op de bijgesloten acceptgirokaart in, anders komt het bedrag niet over.